

Rozjímání ve svátek Dne trubení

Adrian Ebens

A photograph of a person from the back, wearing a white prayer shawl (tallit) with a colorful striped kippah (skullcap) underneath. The person is holding a shofar (ram's horn) high against a dramatic sunset sky with soft, golden clouds. The shawl has fringes (tzitzit) at the bottom.

Úvod

Od svátku Troubení do svátku Dne smíření to trvá 10 dní. V této době předcházející výjimečné slavnosti Dne smíření je ideální příležitost zamyslet se nad každým z Deseti přikázání.

Díky naší sestře Azadeh jsme shromáždili myšlenky k rozjímání, jež jsem v roce 2022 dával dohromady každý den, a to od svátku Troubení až do Dne smíření.

Několik lidí vyjádřilo požehnání, které jim přineslo přemýšlení po celý den o jednotlivých přikázáních a to až do Svátku dne smíření. V pravdě zaznívá polnice, aby se naše srdce připravila, činila pokání a hledala Pána v tomto desetidenním období. Jak je vzácné vědět, že nás náš Otec miluje a odpouští nám naše hříchy a zdarma nám odpouští, když ho v pokoře hledáme.

Modlím se, abyste byli požehnáni při čtení těchto textů pro pobožnost.

Adrian Ebens

Obsah

1. Nebudeme mít jiné bohy	4
2. Nebudeme sloužit žádným vyrytým obrazům	6
3. Nebudeme brát jméno Páně nadarmo	8
4. Budeme zachovávat svatý sobotní den	10
5. Dlouhý život zaslíbený za úctu k rodičům.....	12
6. Nebudeme zabíjet.....	14
7. Budeme čistí.....	17
8. Nebudeme krást	18
9. Nebudeme lhát ani křivě svědčit.....	20
10. Nebudeme dychtit po ničem	22

Úvodní slovo pastora Adriana Ebense

Drahá rodino, přeji vám požehnaný svátek Troubení. Kéž spočineme v Duchu, který nám byl v tento den seslán. Během následujících 10 dní budu uveřejňovat části z knihy *Synové a dcery Boží* od 19. do 28. února, kde je denně čtení ke každému z 10 přikázání. Zde je 1. přikázání k rozjímání a kontemplaci.

1. Nebudeme mít jiné bohy

Nebudeš mít jiné bohy vedle mne. Exodus 20:3. {SD 56.1}

Těchto deset přikázání, neboli „Budeš“ a „Nebudeš“, je deset zaslíbení, která jsou nám zaručena, pokud budeme poslušni zákona, jímž se řídí vesmír. {SD 56.2}

V žádné části Bible neexistuje morální příkaz, který by nebyl vyryt Božím prstem do jeho svatého zákona na dvou kamenných deskách. Kopie byla dána Mojžíšovi na hoře Sinaj. První čtyři přikázání ukládají člověku povinnost sloužit Pánu našemu Bohu celým srdcem, celou duší, celou myslí a ze vší síly. K tomu je zapotřebí celý člověk. Vyžaduje to lásku tak vroucí, tak intenzivní, že člověk nemůže ve své mysli a náklonnosti chovat nic, co by soupeřilo s Bohem; a pak jeho skutky ponесou podpis nebe. Všechno je druhořadé v porovnání s Boží slávou. Náš nebeský Otec má být vždy milován jako první, jako radost a blahobyť, světlo a dostatek našeho života a náš podíl navždy. {SD 56.3}

Nechť lidé uctívají Pána Boha a slouží jen Jemu. Nechť není vyvyšována jako modla sobecká pýcha a ať jí není slouženo. Nechť se peníze nestanou modlou. Nebude-li smyslnost udržována pod kontrolou vyšších sil mysli, budou nízké vášně ovládat bytost. Všechno, co je učiněno předmětem nevhodných myšlenek a obdivu, upoutávajícím mysl, je modlou zvolenou před Pánem. {SD 56.4}

Jehova, věčný, samoexistující a nestvořený, On sám zdroj a udržovatel všeho, má jako jediný právo na nejvyšší úctu a uctívání. Člověku je zakázáno, aby svou lásku a službu věnoval něčemu jinému na prvním místě. Holdujeme-li čemukoli,

co zmenšuje naši lásku k Bohu nebo nám brání ve službě Bohu, pak z toho činíme modlu.

Doplňující komentář pastora Adriana Ebense

V rámci našeho tématu o prvním přikázání jsem shledal poučné toto krátké video od Dennise Pragera. Hovoří z židovského pohledu o tom, co znamená uctívání jednoho Boha z hlediska lidské rovnosti a hodnoty:

<https://www.youtube.com/watch?v=HA1Xgm2rit0>

Úvodní slovo pastora Adriana Ebense

Požehnání, drahá rodino. Toto je druhý den ke Dni smíření. Je úžasné, že v radosti ze služby našemu milosrdnému a milujícímu Otci můžeme být osvobozeni od modloslužby. A to bez potřeby klanět se bohům peněz, zábavy a smyslnosti, abychom jmenovali alespoň některé.

2. Nebudeme sloužit žádným modlám

Neuděláš si tesianou modlu ani jakékoliv zpodobení toho, co je nahoře na nebi nebo dole na zemi či ve vodě pod zemí. Exodus 20:4, 5. {SD 57.1}

Náš Stvořitel vyžaduje naši nejvyšší oddanost, naši nejpřednější věrnost. Cokoli, co má tendenci snižovat naši lásku k Bohu nebo narušovat službu, kterou Mu máme sloužit, tak se tím stává modlou. U některých jsou modlou jejich pozemky, jejich domy a zboží. Obchodní podnikání provozují s horlivostí a energií, zatímco služba Bohu je učiněna druhořadým uvažováním. Rodinné bohoslužby jsou zanedbávány, modlitbu v komůrce je opomíjena. Mnozí tvrdí, že se svými bližními obchodují spravedlivě, a zdá se, že mají pocit, že tím plní všechny své povinnosti. Nestačí však dodržovat posledních šest přikázání Desatera. Máme milovat Pána Boha svého, celým svým srdcem. Nic menšího než poslušnost každého přikázání... nemůže uspokojit požadavky Božího zákona. {SD 57.2}.

Je mnoho lidí, jejichž srdce jsou tak zatvrzelá blahobytem, že zapomínají na Boha a na potřeby svých spolubližních. Vyznávající křesťané se ozdobují šperky, krajkami a drahými oděvy, zatímco chudí Pána trpí nedostatkem nejnnutnějších prostředků života. Muži a ženy, kteří si činí nárok na vykoupení skrze Spasitelovu krev, mrhají prostředky, jež jim byly svěřeny pro záchranu jiných duší, a pak s nelibostí dávají své dary na náboženské účely a štědře dávají jen tehdy, když jim to přinese čest a oslavu. Jsou to modláři. {SD 57.3}

Všechno, co odvádí mysl od Boha, přijímá podobu modly, a proto je dnes v církvi tak málo moci. {SD 57.4}

Druhé přikázání zakazuje uctívat pravého Boha pomocí obrazů nebo

napodobenin... Mysl člověka by se odvracela od nekonečné dokonalosti Jehovy, přitahovaly by ji spíše výtvořiny než Stvořitel. {SD 57.5}.

Bůh je zpytatel srdcí. Odlišuje pravou službu srdce od modlářství.

Úvodní slovo pastora Adriana Ebense

Dobré ráno, drahá rodino. Dnes je třetí den a my rozjímáme o tom, jak nebrat Boží jméno nadarmo. To má pro nás zvláštní význam, protože Boží jméno, jak víme, je Jeho charakter. Vyznávat víru v Otce, který není násilný a neodsuzuje, znamená, že navzdory své padlé přirozenosti věříme, že budeme jako On a nevezmeme si Jeho jméno na rty, abychom pak o svých bratřích a sestřích mluvili zle a soudili je. Toto přikázání mi ukazuje, že jsem chudý na Duchu a potřebuji, ach, jak potřebuji onoho Ducha lásky, pokoje a milosrdenství pro všechny. Kéž si můžeme nárokovat toto zaslíbení, že nás náš Otec vysvobodí z braní Jeho jména nadarmo. Zde jsou myšlenky Ellen Whiteové.

3. Nebudeme brát jméno Pána nadarmo

Nebudeš brát jméno Hospodina, svého Boha, nadarmo, protože Hospodin nenechá bez trestu toho, kdo bere jeho jméno nadarmo. Exodus 20:7. {SD 58.1}

Důvod tohoto příkazu je následující: nemáme přísahat „ani skrze nebe, neboť je to Boží trůn, ani skrze zemi, neboť je to podnož jeho nohou, ani skrze Jeruzalém, neboť město velikého toho Krále jest. Ani skrze hlavu svou nebudeš přísahati, neboť nemůžeš jednoho vlasu učiniti bílého aneb černého“ (Mt 5:34-36). Všechny věci pocházejí od Boha. Nemáme nic, co bychom nedostali, ba co víc, nemáme nic, co by pro nás nebylo vykoupeno Kristovou krví. {SD 58.2}

Nikdy by se neměla pronášet pálivá slova vášně, protože před Bohem a svatými anděly jsou jakýmsi druhem přísahy (klení). {SD 58.3}

Toto přikázání nejen zakazuje falešné přísahání a běžné klení, ale zapovídá také užívat jména Božího lehkovážně nebo nedbale, a nedbat přitom jeho strašného významu. Bezmyšlenkovitým vyslovováním jména Božího v běžném hovoru, dovoláváním se Ho v malicherných záležitostech a častým a bezmyšlenkovitým opakováním Jeho jména zneuctíváme Boha. „Svaté a hrozné jest jméno Jeho“ (Ž 111:9). Všichni by měli rozjímat o Jeho vznešenosti, čistotě a svatosti, aby na srdce zapůsobil pocit Jeho vznešeného charakteru, a Jeho svaté jméno by mělo být vyslovováno s úctou a vážností. {SD 58.4}.

Nemáme velebit a zbožňovat lidi, nýbrž Boha, jediného pravého a živého Boha, kterému náleží naše uctívání a úcta. Podle učení Písma zneuctíváme Boha, když duchovní (služebníky) oslovujeme „ctihodný“ nebo „velebný“. Žádný smrtelník nemá právo připojovat tento přídomek ke svému jménu, nebo ke jménu jiné lidské bytosti, neboť toto náleží pouze Bohu, aby byl odlišen od každé jiné bytosti... „Svaté a ctihodné je Jeho jméno.“ (Ž 111:9 dosl. dle angl.). Potupujeme Boha, jestliže toto slovo používáme tam, kde nepřísluší... Pouze Otec a Syn mají být vyvýšeni neboli velebeni.

Úvodní slovo pastora Adriana Ebense

Je příznačné, že čtvrtým přikázáním se zabýváme právě v sobotu v rámci naší desetidenní cesty od Troubení do Smíření. Kolik jsme se toho dozvěděli o tomto vzácném přikázání a o daru Ducha, který nám přináší ve dvojnásobné míře, když náš milovaný Spasitel odpočívá v náruči svého Otce a my pijeme z přetéajícího kalicha v Jeho duši. Zde je to, co o sobotě říká Ellen Whiteová v knize Synové a dcery Boží.

4. Budeme zachovávat svatý den sobotní

Pamatuj na sobotní den, abys ho posvětil. Exodus 20:8. {SD 59.1}

Bůh řekl: „sedmý den *je* sobota patřící Hospodinu, tvému Bohu“ (Ex 20:10). On vložil svoji svatost na tento den a požehnal ho a posvětil jako den odpočinku. ... Je to jediné přikázání v celém Desateru, které říká, kdo je Bůh. Ono odlišuje pravého Boha ode všech nepravých bohů. Ono říká, že Bůh učinil nebe a zemi, stromy a květiny a že stvořil člověka; to je Bůh, kterého máte mít trvale před svými dětmi, a stačí jim ukázat na květiny a říci, že On je stvořil a že sedmý den odpočinul od všeho svého díla. ... Sedmý den je Bohem ustanovený památník. {SD 59.2}

Přikázání ukazuje Boha jako na stvořitele nebe a země a tím odlišuje pravého Boha od všech falešných bohů. Všichni, kdož zachovávají sedmý den, tím dávají najevo, že jsou Jehovovými ctiteli. Takto je Sobota znamením věrnosti (loajality) člověka Bohu, dokud na zemi budou lidé, kteří mu slouží. . . . {SD 59.3}.

Bůh dal lidem šest dní pro práci a vyžaduje, aby svou práci vykonali v těchto šesti pracovních dnech. V sobotu jsou povoleny úkony nezbytně potřebné a činy milosrdenství, neboť o nemocné a trpící je třeba se starat v každý čas, avšak je třeba se přísně vyhýbat nepotřebné (zbytečné) práci... A přikázání se vztahuje na všechny, s nimiž jsme ve styku. Všichni obyvatelé domu by měli během posvátných hodin odložit své světské záležitosti. Všichni by se měli sjednotit, aby uctili Boha ochotnou službou v Jeho svaté dny. {SD 59.4}

Pokud budou trvat nebesa a země, bude šabat (sobota) stále znamením

Stvořitelovy moci. A až na zemi opět rozkvete Ráj, budou svatý Boží den odpočinku ctít všichni pod sluncem. „Od soboty do soboty“ budou přicházet obyvatelé posvěcené nové země, „aby se klaněli přede mnou, praví Hospodin“ (Iz 66:23).

Úvodní slovo pastora Adriana Ebense

Dnes se zamysleme nad 5. přikázáním. Toto přikázání hovoří o tak zásadních principech našeho hnutí. Ctít kanály (prostředníky) požehnání, které Bůh vložil do našeho života. Odmítat rady a vedení svých rodičů, pastorů a učitelů bez modlitebního zvážení, bez nahlédnutí do Písma a bez odvolání se na objasnění tam, kde je to potřeba, je doslova smrt. Láska, vděčnost a touha ctít ty, kteří jsou v postavení nad námi, je jádrem 5. přikázání. Apelovat na ně, když se třeba mohou mýlit, v duchu péče a zájmu o ně a o jejich pověst, jako to udělala Abigail pro Davida, když chtěl zabít Nábala, je důležité. Jste loajální vůči svým rodičům, i když se k vám chovají tvrdě a zraňují vás? Apelovali jste na ně z Písma, když se chovali nerozumně? Byli jste vděční za jejich poučení, které vám požehnalo a zachránilo vás před nebezpečím? Zkoumejte své srdce pomocí svíce Ducha, abyste věděli, na čem jste. Zde je rada Ellen Whiteové. Je čistá, jasná a pro nás dnes životně důležitá.

5. Dlouhý život je zaslíben těm, kteří ctí své rodiče

Ctí svého otce a svou matku, aby se prodloužily tvé dny na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh. Exodus 20:12. {SD 60.1}

Ti, kteří chtějí Krista opravdově následovat, tak Mu musí dovolit, aby bydlel v jejich srdcích a dosadit ho na trůn jako nejvyššího vládce. Musí projevovat Jeho ducha a charakter ve svém domácím životě a projevovat zdvořilost a laskavost vůči těm, s nimiž přicházejí do styku. Je mnoho dětí, které vyznávají, že znají pravdu, ale neprokazují svým rodičům úctu a náklonnost, jaká jim náleží, a které projevují malou lásku k otci a matce, nemají úctu, aby se podřídili jejich přáním, anebo se nesnaží, aby jim ulehčili v jejich starostech. Mnozí z těch, kdo se hlásí ke křesťanství, nevědí, co znamená „ctít svého otce a svou matku“, a v důsledku toho budou stejně málo vědět, co znamená „aby se prodloužily tvé dny na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh“... Zpytatel srdce ví, jaký je váš postoj k vašim rodičům, neboť On váží morální charakter na zlatých vahách nebeské svatyně. Vyznejte, že své rodiče zanedbáváte, vyznejte vaši lhostejnost vůči nim a vaše pohrdání Božím svatým přikázáním. {SD 60.2}

Rodiče mají nárok na větší lásku a úctu, než jakou máme projevovat vůči ostatním. Sám Bůh, který vložil na rodiče odpovědnost za duše svěřené jejich péči, ustanovil, že rodiče budou zastupovat Boha u svých dětí v nejranějších letech jejich života. A kdo odmítá pravoplatnou autoritu svých rodičů, odmítá tím i autoritu Boží. Páté přikázání vyžaduje, aby děti nejen prokazovaly svým rodičům úctu a byly jich poslušny, ale také aby je milovaly, byly k nim laskavé, ulehčovaly jim jejich starosti, střežily jejich dobré jméno a ve stáří jim pomáhaly a utěšovaly. {SD 60.3}.

Páté přikázání zavazuje děti tak dlouho, pokud ony žijí a žijí jejich rodiče.

Úvodní slovo pastora Adriana Ebense

Šestý den, v den smíření, se zabýváme přikázáním "Nezabiješ". V těchto čtyřech slovech se nachází tak nádherná pravda o Božím charakteru. Zákon je prepisem jeho charakteru (COL 305). Když zákon říká „nezabiješ“, znamená to, že Bůh nezabíjí. To je dále rozšířeno myšlenkou, že přikázání v nové smlouvě jsou zaslíbení. To znamená, že pouze skrze Božího Ducha lze některé z nich dodržovat. To znamená, že abyste mohli toto přikázání dodržovat, musíte přijmout Ducha, který nezabíjí. Jak cenné je vědomí, že náš Bůh nikoho nezabíjí. Ježíš na zemi plně odhalil, jak přikázání vypadají ve skutečném životě. Nikdy nikoho nezabil, když byl zde, a to je jediná definice 6. přikázání, kterou máme ve skutečném životě. Zde je naše dnešní čtení o šestém přikázání.

6. Nebudeme zabíjet

Nebudeš vraždit. Exodus 20:13. {SD 61.1}

Všechny nespravedlivé činy, které ukracují jiným život; duch nenávisti a pomsty nebo holdování jakýmkoli vášním, která působí škodu druhým, nebo dokonce v nás vyvolává přání, aby druhý utrpěl újmu (neboť „každý, kdož nenávidí bratra svého, vražedník jest“ /1 J 3:15/); sobecké zanedbání pomoci potřebným nebo trpícím; veškeré požitkářství nebo zbytečné strádání či nadměrná práce, jež podryvá zdraví - to vše je ve větší či menší míře porušení šestého přikázání. {SD 61.2}

Někteří obětují fyzické i morální závazky v domnění, že takto naleznou štěstí, avšak ztrácejí jak duši, tak i tělo. Jiní budou hledat štěstí v uspokojování nepřirozeného apetýtu a požitků z chuti budou považovat za žádoucnější než zdraví a život. Mnozí se nechají spoutat svými smyslnými vášněmi a obětují tak svou fyzickou sílu, rozum i morální síly na uspokojování žádosti. Tím se sami přivádějí do předčasného hrobu a na soudu budou obviněni ze sebevraždy. {SD 61.3}

Duch nenávisti a pomstychtivosti pocházející od Satana je přivedl k tomu, že nakonec usmrtili Syna Božího. Jestliže někdo pěstuje zášť a zlobu, živí v sobě

téhož ducha, který ho v důsledcích vede až k smrti. V myšlence na pomstu se skrývá zlý čin jako rostlina v semeni. {SD 61.4}

Boží zákon zaznamenává žárlivost, závist, nenávisť, zlomyslnost, pomstu, žádost a ctižádost, které pronikají duší, ale neprojeví se ve vnějším jednání, protože neměly příležitost, i když vůli ano. A tyto hříšné emoce budou přivedeny k zúčtování v tom dni, kdy „poněvadž všeliký skutek Bůh přivede na soud, i každou věc tajnou, buďte dobrou, buďte zlou“ (Kaz 12:14). {SD 61,5}.

Kristus je spravedlností, posvěcením a vykoupením těm, kteří věří v Něho... On nám předložil dokonalý vzor svaté poslušnosti Božího zákona.

Úvodní slovo pastora Adriana Ebense

Na naší cestě ke Dni smíření jsme dospěli k sedmému přikázání. Možná bylo zařazeno na první místo proto, že toto přikázání odhaluje naprostou zkaženost a hříšnost lidstva. Pohlédnout na ženu, abyste po ní zatoužili, porušuje toto přikázání a vystavuje vás satanovu hněvu. Na hlubší úrovni spisy Ellen Whiteové pronikají k mnohem širšímu problému.

„Srdce, ve kterém přebývá Kristus, je tak naplněno a uspokojeno jeho láskou, že ho nestravuje touha upoutat na sebe pozornost druhých.“ MB 65

Kolik mužů a žen se zapojuje do rozhovoru, aby hledali sympatie pro sebe a zaplnili prázdnotu, kterou pociťují kvůli nedostatku Kristova Ducha? Kolik příspěvků na sociálních sítích vyjadřuje téma: „A co já! To není fér! Mám toho dost a chci svůj díl!“.

To vše podporuje porušování sedmého přikázání. Sociální média, posílání soukromých zpráv a video hovory otevřely brány pekla pro takové touhy po útěše a sympatiích, aby se projevíli cizoložstvím a smilstvem.

U těch, kteří jsou ženatí a vdaní, hledání dalšího vztahu tam, kde se zdá, že současný neuspokojuje, zabudovává do charakteru zásadu, že vztahy jsou postradatelné. Když se věci zkomplikují, pak jen stačí vztah ukončit. Takový vývoj charakteru nakonec zajistí samotu - přesně to, čemu se snažili vyhnout.

Střežte svá slova, své činy, své příspěvky na sociálních sítích, které se staly hříštěm pro mladé ženy, aby se předváděly jako na handlířském trhu, a muži aby na tomto trhu slintali a hledali, koho by mohli pro své choutky pozřít. Střežte si náklonnost, střežte si vyjádřené výroky. Dávejte si pozor na hledání sympatií ze zdroje, který vám neposkytl Bůh.

Především hledejte útěchu v Kristu. Kéž je vždy vaší radostí a písní.

Zde je komentář Ellen Whiteové z knihy *Synové a dcery Boží*, strana 63.

7. Budeme čisti

Nesesmilníš. Exodus 20:14. {SD 62.1}

Toto přikázání zapovídá nejen nečisté skutky, ale i smyslné myšlenky a žádosti nebo jakékoli praktiky, které k nim směřují. Čistota je požadována nejen ve vnějším životě, ale i ve skrytých úmyslech a citech srdce. Kristus, který učil o dalekosáhlé závaznosti Božího zákona, prohlásil, že špatná myšlenka nebo křivý pohled jsou právě takovým hříchem jako nezákonný čin. {SD 62.2}

Když někdo chová a miluje nějakou zlou myšlenku, byť sebetajněji, podle slov Ježíšových to ukazuje, že v srdci takového člověka ještě stále vládne hřích. Jeho duše je stále v trápení hořkosti a ve svazku nepravosti. Kdo nachází potěšení v prodlévání u scén nečistoty, kdo se oddává zlým myšlenkám, žádostivým pohledům, může v otevřeném hříchu s jeho břemenem hanby a srdcervoucího zármutku spatřit pravou povahu zla, které skrývá v komnatách duše. Zlo nevzniká až v době nějakého zvláštního pokušení, kdy člověk snad padne do těžkého hříchu, pouze se rozvíjí a navenek ukazuje to, co se v srdci už dávno skrývalo. Na co člověk myslí, takovým se stává, protože ze srdce „vychází život“ (Př 4:23). Srdce, v němž přebývá Kristus, je tak naplněno a uspokojeno jeho láskou, že ho nestravuje touha upoutat na sebe pozornost druhých. Když se člověk odevzdá Bohu, může Bůh svou moudrostí vykonat to, na co lidská moudrost nestačí. {SD 62.3}

Dokud bude život trvat, bude třeba pevně střežit city a vášně. Ani na okamžik nebudeme v bezpečí, pokud se nebudeme spoléhat na Boha, na život skrytý v Kristu. {SD 62.4}

Čím bližší společenství máme s Ježíšem, tím větší budeme mít podíl na Jeho čisté, svaté povaze; a čím odpornější se nám jeví hřích, tím vznešenější a žádoucnější se nám bude jevit Kristova čistota a jas.

Úvodní slovo pastora Adriana Ebense

Jak každý den procházíme příkázáními, žasnu nad tím, jak náš milovaný Otec dokáže tyto vzácné zákony vepsat do našich srdcí, tedy pokud mu to dovolíme. Neboť naše přirozenost s nimi tak bojuje. Jak můžeme být vděční, že existuje cesta k věčnému životu skrze Ježíše Krista.

Příkázání, že nesmíme krást, je jako všechna příkázání široké a hluboké. Myšlenka, že křesťanská církev ukradla charakter našeho Otce a nahradila ho násilnickým, tajemným tyranem 3 v 1, je důvodem k mimořádnému smutku. Pak tu máme samozřejmě krádež peněz, zboží a času.

Ale pak je tu krádež náklonnosti, tajná komunikace s cílem ukrást srdce někoho, koho nemáte právo brát si jako své. Tyto myšlenky vysvětluje Ellen Whiteová v dnešních úvahách o příkázáních.

Prosme Ježíšova Ducha, aby nám dal vítězství nad všemi formami krádeže.

8. Nebudeme krást

Nepokradeš. Exodus 20:15. {SD 63.1}

V tomto příkázání jsou zahrnuty jak veřejné, tak i osobní hříchy. Osmé příkázání odsuzuje olupování lidí a obchodování s otroky, zakazuje dobyvačné války. Odsuzuje krádež a loupež. Vyžaduje naprostou poctivost i v nejmenších věcech denního života. Zapovídá šizení v obchodě a požaduje vyplacení spravedlivé mzdy a zaplacení spravedlivého dluhu. Hlásá, že každý pokus o využití nevědomosti, slabosti nebo neštěstí druhého k vlastnímu prospěchu je zaznamenán v knihách nebeských jako podvod. {SD 63.2}

Osmé příkázání má za úkol opevnit duši a zabezpečit člověka, aby se nedopustil žádného nespravedlivého narušení práv bližního, k čemuž by jej mohla svést sebeláska a touha po zisku. Zakazuje každý druh nepoctivosti, bezprávi nebo podvodu, i kdyby byl na světě jakkoli běžný a jakkoli omlouván zdánlivými záminkami. {SD 63.3}

„Nepokradeš“ bylo napsáno Božím prstem na kamenné desky, a přesto se praktikuje a omlouvá tak mnoho pokoutních krádeží citů. Udržují se klamné námluvy, pěstují se soukromé styky, až city osoby, která je nezkušená a neví, kam až tyto věci mohou zajít, jsou v jistém smyslu odvráceny od rodičů a přeneseny na toho, jenž celým jednáním ukazuje, že není hoden její lásky. Bible odsuzuje každý druh nečestnosti. {SD 63.4}

Zahrávat si s city je zločin nemalé velikosti v očích svatého Boha. {SD 63.5}

Dopouštíme-li se vůči našim bližním drobných projevů nepoctivosti nebo i větších podvodů, budeme takto jednat i s Bohem. Lidé, kteří setrvávají na cestě nepoctivosti, budou své zásady uskutečňovat tak dlouho, dokud neošidí svou vlastní duši a neztratí nebe a věčný život. {SD 63.6}

Dokud nepomine nebe a země, budou platit svaté zásady zákona Božího (Mt 5:18)... Bude stále pramenem požehnání, ze kterého vytékají na zemi občerstvující proudy.

Úvodní slovo pastora Adriana Ebense

Dnes se zamyslíme nad devátým přikázáním nevydávat křivé svědectví. Toto přikázání je základním kamenem pevných trvalých vztahů. Lhaní nebo zatajování pravdy před lidmi ve vašem okolí narušuje integritu vašich vztahů. Jak v tomto rozjímání upozorňuje Ellen Whiteová, pohled očí či letmý pohled může prozradit lež stejně jako slova. A co teprve současné trendy ve světě. Změna pohlaví (genderu) je lež. Vylepšování rysů obličeje pomocí make-upu a implantátů je lež. Žít nad poměry je lež. Přehánění nebo podceňování pravdy je lež. Žertování nebo vyprávění nepravdivého vtipu je lež. Pane Ježíši, pomoz nám mluvit pravdu ve všech věcech.

9. Nebudeme lhát ani křivě svědčit

Nebudeš vydávat proti svému bližnímu falešné svědectví! Exodus 20:16. {SD 64.1}

Deváté přikázání od nás vyžaduje neporušitelný důraz na přesnou pravdu v každém prohlášení, kterým popisujeme naše bližní. Jazyk, který je tak málo pod kontrolou lidských nástrojů, má být držen na uzdě silnými svědomitými zásadami, zákonem lásky vůči Bohu a člověku. {SD 64.2}

Toto přikázání má na mysli jakékoli lhaní, každý pokus nebo záměr oklamat bližního. Úmysl oklamat je to, co představuje faleš. Mrknutím oka, pohybem ruky, výrazem tváře je možno lhát, stejně účinně jako slovy. Každé úmyslné přehánění, každý posunek nebo narážka, které mají vyvolat mylný nebo přehnaný dojem, dokonce i podání pravdivých skutečností způsobem, který uvádí v omyl, je lží. Toto přikázání zakazuje jakýkoli pokus o poškození pověsti našeho bližního nesprávným podáním nebo šířením nesprávných domněnek, pomluv nebo výmyslů. Dokonce i úmyslné zamlčování pravdy, kterým může být způsobena újma druhým, je porušením devátého přikázání. {SD 64.3}

Pán [Ježíš] učí, že naprostá pravdomluvnost by měla být zákonem naší řeči. „Ať je vaše řeč: Ano, ano, ne, ne.“ ... Tato slova odsuzují všechny ty nesmyslné fráze a výrazy, které hraničí se sprostými slovy. Odsuzují neupřímné komplimenty,

vyhýbání se pravdě, lichotivé fráze, přehánění, a zkreslování v branži, které jsou ve společnosti a ve světě obchodu běžné. Podle slov Pána Ježíše nemůžeme považovat za pravdomluvného někoho, kdo se snaží vypadat jinak, než jaký ve skutečnosti je, nebo kdo říká něco jiného, než co v srdci cítí... {SD 64.4}

Vše, co křesťané dělají, by mělo být průzračné jako sluneční paprsek. Pravda je od Boha, podvod v každé z jeho nesčetných podob pochází od Satana... Nemůžeme mluvit pravdu, pokud se nenecháme soustavně vést Tím, kdo je pravda.

Úvodní slovo pastora Adriana Ebense

Požehnaný Den smíření. Dnes se budeme zabývat desátým a posledním přikázáním. Toto přikázání přesahuje rámec činů člověka a týká se samotných jeho myšlenek. Touha vlastnit a mít věci, které nás učiní šťastnými, je projevem toho, že někdo prohrává válku o identitu; tehdy, když jsou peníze důležitější než vztahy; tehdy, když je touha po objektu nějaké osoby důležitější než sliby, které byly složeny u manželského oltáře. Obracíme se na našeho Spasitele, prosíme jeho Ducha a domáháme se zaslíbení, že nebudeme toužit.

10. Nebudeme dychtit po ničem

Nebudeš dychtit po domě svého bližního. Nebudeš dychtit po ženě svého bližního ani *po* jeho otroku ani *po* jeho otrokyni ani *po* jeho býku ani *po* jeho oslu, *vůbec po* ničem, co patří tvému bližnímu. Exodus 20:17. {SD 65.1}

Poslední přikázání odsuzuje chamtivost, žádostivost. Každá sobecká touha, každý stupeň nespokojenosti, každé přehánění, každé sobecké uspokojování působí zesílení a rozvoj takového charakteru, který zničí Kristovu podobnost v lidském jedinci a zavře před ním brány města Božího. {SD 65.2}

Když... andělé přicházejí, aby sloužili těm, kdož budou dědici spasení (Žd 1:14) a jsou, a jsou svědky projevů sobectví, žádostivosti, nadměrného prosazování se a získávání vlastního prospěchu na úkor druhých, se v žalu odvracejí... Pán by žádným způsobem nemohl být lépe oslaven a pravda vznešeněji uctívána, než v případě, když nevěřící uvidí, že pravda vykonala slavnou a dobrou práci v životech lidí od přírody chamtivých a lakomých. Kdyby bylo možno vidět, že víra takových měla vliv na formování jejich charakterů, že je změnila z uzavřených, sobeckých, přehnaně ziskuchtivých a peníze milujících lidí na lidi, kteří milují konání dobra, kteří hledají příležitost, aby využili svých prostředků k požehnání těch, kdož potřebují požehnání, kdož navštěvují vdovy a sirotky v jejich trápení a kdož se zachovávají neposkvrněni od světa (Jk 1:27), bylo by to důkazem, že jejich náboženství je právě... Ti, kdož vyznávají, že očekávají a vyhlížejí příchod svého Pána, by neměli své vyznání potupit tím, že budou při obchodu žertovat a budou trvat na výplatě do posledního haléře. Takové ovoce na křesťanském

stromě neroste. {SD 65.3}

Desáté přikázání postihuje samotný kořen všech hříchů tím, že zakazuje sobecké choutky, jež jsou pramenem hříšných činů. Ten, kdo poslušen zákona Božího si ani nepřipustí hříšnou touhu po něčem, co patří jinému, nedopustí se vůči svým bližním nepravostí.

Rozjímání o Svátku troubení

Malá sbírka rozjímání o každém z 10-ti přikázání připravená v době svátku Troubení roku 2022 a po částech uvolňovaná na každý z 10 dnů předcházejících svátku Dne smíření.

Kéž nám náš Otec napíše do srdce svůj zákon, abychom mu byli podobní skrze Ježíše, našeho Pána.